* * *

Щілина — то звук.
Двері розчиняються, і відразу той звук,
і тоді ти виходиш.
Як це багато: однісінька щілина,
щоб відчути себе вільним
і зрештою — людиною.

* * *

Бути — це значить падати,
ми — це причини обріїв
кожного разу, як час нових зерен надходить...

* * *

Стеблина вітру
тремтить, нахиляюши світ.
І в тиші проступа стерня
усіх вітрів.

* * *

Спорожніли
кришталеві хатини квітів.
Залишилися зерна,
мов спогади
про заглиблення лету
від сонця до сонця
серед білих пісків життя.

1990